

[Finansministeren.]

for importens vedkommende være visse vareområder, hvor mængden vil gå noget ned, men hvor vi vel desværre må vente at prisstigningerne vil blive så meget større, at der bliver en nettoudgift. Heroverfor kan man vel forvente, at skibsfartsindtægterne ret hurtigt vil give noget øgede indtægter, og man kan vel også vente, at vor eksport efterhånden — men det kommer nok senere end stigningen i import — vil give øgede indtægter. Totalt bliver resultatet sikkert, at vi må forvente noget større valutaudgifter, end vi hidtil har kunnet regne med. Det betyder også, at noget af den fordel, som den gode høst skulle være for os til foråret, måske kan blive slugt af disse tendenser til prisstigninger og forværring af vort bytteforhold.

Ud over et totalt valutaproblem foreligger der også specielle problemer vedrørende dollars, idet det vel må skønnes, at en del af stigningen i vore valutaudgifter vil falde på dollars. Der er vel også noget, der kunne tyde på, at der fremtidig i et vist omfang vil finde en vis omlægning sted fra EPU-valuta til dollarvaluta. Vi må naturligvis holde så stærkt igen, som vi på nogen måde kan, men det er værd at gøre opmærksom på, at EPU-valuta for 75 pct.s vedkommende modregnes i dollars, så ved den omlægning, der finder sted, er merudgiften i dollars kun 25 pct. af den samlede omlægning.

Skal jeg prøve at sammenfatte disse betragtninger, kan jeg gøre det ved at sige, at det i øjeblikket er meget vanskeligt at tage stilling til, hvilke ændringer der skal ske i det finanslovsforslag, som vi har til første behandling i dag. Det vil i høj grad afhænge af, om den situation, vi er i, går i leje igen, eller om den er indledningen til prisudviklinger, der svarer til dem, vi oplevede efter Koreakonflikten. Men det, vi dog kan gøre i øjeblikket, er at udvise den forsigtighed i de finansielle dispositioner, som jeg allerede gav udtryk for ved fremsættelsen af finanslovsforslaget. Jeg synes, at de fleste af de ærede ordføreres indlæg var præget af, at man var klar over, at en sådan forsigtighed skulle udvises. Jeg kan nu kun udtale håbet om, at det, vi får at høre, når nogle af tingets øvrige medlemmer betræder talerstolen, også vil være præget

af en sådan forsigtighed over for statsfinansierne.

Kolbjørn: Jeg kan slutte mig til de almindelige betragtninger, den højtærede finansminister har fremsat i sit svar, men vil dog gerne gøre nogle bemærkninger til et par af de punkter, der har været fremdraget af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ønskede, at den siddende kommission om arbejdsløshedsloven skulle udvide sit arbejdsfelt og beskæftige sig med spørgsmålet om den efter det ærede medlems mening manglende bevægelighed på arbejdsmarkedet. Det er en tankegang, vi i den senere tid flere gange har set fremhævet. I det memorandum, som venstres medlemmer af finansudvalget afgav i forbindelse med spareforholdsreglerne, sagde man — jeg beder om lov til at citere —:

„Loven bør derfor revideres både for at opnå besparelser og for at forhindre, at upåkrævede understøttelsesmuligheder borttager noget af det nødvendige incitament til at opnå produktivt arbejde ad normal vej.“

Det forekommer mig, at man, når dette gang på gang fremhæves, burde sige, hvor man mener de muligheder for produktivt arbejde ligger, der ikke bliver anvendt, hvor de arbejdspladser er, som står tomme, skønt de kunne bestrides af folk, der er anmeldt som arbejdsløse. Når man ikke gør det, så er det hele lidt teoretisk, og det er vel ikke urimeligt, at sådanne udtalelser kan føles noget sårende af arbejdsløsheds-kassernes medlemmer. Jeg har så ofte hørt, at der er manglende bevægelighed på vort arbejdsmarked. Det synes at være noget overdrevent. Den højtærede finansminister har fremdraget nogle tal fra statistikken over antallet af beskæftigede på de forskellige felter i den senere årrække. Det forekommer mig, at de, der har nogen føling med arbejderforhold, må have mange erfaringer for, hvorledes de skiftende arbejdsmuligheder medfører forskydninger. Jeg tænker på, hvorledes de industrier, der i ikke ringe grad anvender ufaglært, kvindeligt arbejdskraft, i en periode for nogle år siden, da beskæftigelsesmulighederne hos dem var gode, sugede gifte kvinder til sig, kvinder, der ikke tidligere havde haft erhvervsarbejde.